

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada XI. Post Pentecost.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

DOMIN. XI. POST PENTEC.

Secunda & tertia petitio.

1. **A** *D*veniat regnum tuum. Matth. 6. Pe-
tis, vel ut Deus regnet in te: *Regnum*
Dei intra vos est Luc. 17. *Vel ut ubique gen-*
tium: Domini est regnum & ipse dominabi-
tur gentium. Ps. 21. *Vel propriè regnum bea-*
torum per felicem mortem obtinendum:
quo simul indicas te jam paratum esse nihil
esse, quod te remoretur. Sentisne verè id
animo? an tibi, & Deo illudis? Non te remo-
ratur amor vitæ: non affectus terrenorum:
Explora: hoc momento moriendum est:
quid dicis: Hoc momento renunciandum
est omnibus quid sentis?

2. *Fiat voluntas tua* Ibid. *Quid justius?*
Ille est regula nostræ voluntatis: abusus est
nostræ, si cum illa non consentit. Dominus &
Pater noster est: *Omnia, qua præceperit Do-*
minus noster Rex, libenter exequemur servi
tui. 2. Reg. 5 *Omnia, quacunq; præcepisti mi-*
hi, faciam Pater. Tob. 5 *Facisne quod verbo*
dicis: facis voluntatem Dei absolutam, per
legem, & regulas intimatam? Exples volun-
tatem beneplaciti in iis, quæ quidem non
imperat, sed scis ei placere: an potius vivis
voluntate, & placito tuo, ac passionum in-
clinatione:

3. Sic.

3. *Sicut in cœlo & in terra.* Ibid. Modum hîc petis faciendæ in terra voluntatis Dei, sicut fit à beatis Et cur minùs à nobis: An quia liberi sumus: *Ergo velamen habebimus malitia libertatem?* 1 Petr. 2. At quomodo fit in cœlo? Ex puro Dei amore, promptissimè, in omnibus, sine discussione. Reperisne hæc omnia in anima tua? Quid si Deus per Superiores ardua imperet, & sensui contraria? O miser! quam parum hîc voluntatem Dei respicis.

F E R I A II.

Quarta & quinta petitio.

1. **P**anem nostrum supersubstantialem da nobis hodie Matth. 6. Petis corpori & animæ alimoniam, tanquam mendicus ante fores divinæ gratiæ. Corpori quidem panem, non luxum, non delicias; ut habentes quo alamur, hoc contenti simus. Si ita petis, communi, eoque frugali victu contentus eris. Si deterior obtingat tibi, cogitabis te mendicum accipere illud de manu Dei. Animæ verò, vel verbum Dei, in quo vivit homo, vel SS. Eucharistiam, quam etsi non sumis hodie, petis tamen hodie per communionem spiritualem. *Ergo sic vive, ut merearis quotidie accipere.*

2. Et

2. *Et dimitte nobis debita nostra.* Ibid. Quanta tu debita contraxisti. 1. *Totum quod es illi debes à quo totum habes.* S. Bern 2. Talenta naturæ & gratiæ Deo debes. Quam ingratus es, si eis ad offendendum abuteris, quæ tibi dedit, ut amares! 3. Peccata enorme sunt debitum, quod solvere non potes, nisi ex meritis Christi. Agnosce te peccatorem, unde te humilies: sed Deum misericordem, unde ad fiduciam erigaris. Sed quid deprecaris *hodie*, noli *hodie* iterum debita contrahere.

3. *Sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.* Ibid. *Conditio est: petis non dimitti tua, si non dimittis aliena. si enim dimiseritis hominibus, dimittet vobis Pater vester.* Ecce bonitatem Dei! *In tua potestate futurum de te iudicium ponit*, ait S. Chryl. At Deus dimittit statim, cum rogatur, prævenit rogantem gratia excitante, dimittit plenè, toties, quoties rogatur Hocne modo etiam tu dimittis? an statim? an sol occidit super iracundiam tuam? an prævenis alloquendo? an ais: non teneor illi loqui? an toties, quoties an ais: non semel, sed multoties id mihi fecit: an plenè? an dicis: non odi illum, sed non possum ei esse familiaris.

F E R I A III.

Petitio sexta & septima.

1. **E** *Ne nos inducas in tentationem.* Matt. 6. Contracta debita elui petivisti; petis non contrahere nova. Versaris inter hostes potentissimos homo fragilis, & concupiscentiis tuis assiduè pulsaris. Unus tibi non sufficis: auxilium postulas, ut resistas. Examina, quæ tuæ, quàm periculosæ sint tentationes; & cogita de mediis obfistendi. De gratia non dubita, eam *deus facienti, quod in se est, non negat.* Sed adverte: facienti quod in se est.

2. *Et ne nos inducas.* Ibid. Non petis non tentari, sed non vinci. Tentari sæpè prodest, & ad meritum, & ad humilitatem, & ad fiduciam in Deum. Vinci, aut non vinci in tua est libertate. Sed Deum irrides, si petis sic uti, & liberè teipsum inducis in tentationem: non minus, quàm qui seipsum in fluvium præcipitaret, & oraret Deum, ut non madefieret. Non ergò seriò petis, nisi teipsum abducas ab his, per quæ induceris ad consensum.

3. *Libera nos à malis.* Ibid. Qui nullum specificat, omne malum intelligit, prout adversatur saluti: sive id sit corporis, sive animæ. Quamquam corporis mala non sint
ex se

ex se, sed ex fragilitate tua, saluti adversa,
Vide ne opere obsistas ei, quod petis, per
tuam acediam, aut teporem: fortè vis, &
non vis piger? fortè procrastinas, aut fingis
impossibilitatem; aut dicis *Leo est foris.*
Prov. 22. & ideo manum non adhibes?

F E R I A IV.

Non thesaurizandum in terra, sed in
cælo.

1. **N**olite thesaurizare vobis thesauros in
terra. Matth. 6. Id est: Nolite diligere
mundum. 1. Joan. 2. Intellige ergo de con-
cupiscentia carnis, oculorum, & honoris.
Et quare? quia mors ut *inea demolitur*, &
ut *fur effodit*. Ut amorem trajicias ad futu-
ra, memineris migrandum à præsentibus.
Indè illa nondum constanter amas, quia his
nimium afficeris. Sed si *hac nocte reperant*
animam tuam à t., *hai*, in quibus quiesce-
bas, *cujus erunt*? quid proderunt? imò quan-
tum oberunt!

2. *Theaurizate autem vobis thesauros in*
cælo. Ibid. Ibi est patria tua: illuc migran-
dum est, nisi præmittas thesaurum, æternum
exulabis. Non est ibi comparandus: sed hic
colligendus, eo transmittendus, ut te expe-
ctet & eo fruaris. At non parum transmit-
tendum est, *thesaurus sit oportet*, & magna,
ac

ac pretiosa copia. Conclude ergo 1. Nullum tempus, aut occasionem benè agendi prætereundam 2. Magnis & eximiis operibus instandum

3 *Vb. est thesaurus tuus, id est cor tuum.*
Ibid Quod æstimas, hoc amas, huic cor affigis. Amor enim æstimationem sequitur. Amans autem fit id, quod amat; terrenum, si terram; cœleste, si cœlum; divinum, si Deum. O infelix, si statuas cor tuum declinare in terram! O insane, si amorem, quo unico pretio Deum tibi potes comparare, expendis ad emendum lutum! Intelligis hoc, & tamen adhuc cor tuum affigis creaturis.

F E R I A V.

Oculus simplex, & nequam.

1. **L** *Vcerna corporis tui est oculus tuus.*
Matth. 6. Oculi nomine intelligitur Superior. Ut oculus dirigit gressus, & alias operationes corporis, ita Superior te. Ad oculi ductum sequuntur membra: quomodo tu Superioris ductum? Non utitur imperio oculus, non vi coactiva, non minis in membra, & tamē sequuntur. Superior tibi à Deo oculus dat⁹ est. Hunc crede colores discernere, te passionib⁹ excœcari. Absēire vel nutui. Examina te circa reg. 33. Summarii.

2. *Si oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit.* Ibid. Oculi nomine

in-

intellectum intelligit S. Chryl. hom. 15, in Imperf. *Hic simplex* fit oportet, id est, non obfuscatus, non erroneis principiis imbutus, quæ à mundo & carne suggeruntur: tum omnis actionum series lucida & Deo placens erit. Ab intellectu enim ducitur voluntas. Vide, quæ sint tua principia; an simplicia, ad unum Deum tendentia? an duplicia ad Deum & propria commoda? Conare puris, veris, & simplicibus, Deoq; consentientibus principiis intellectum imbuere, & mundo, & carni non acquiescere.

3. *Si oculus tuus fuerit nequam, totum corpus tuum tenebrosum erit.* Ibid. Oculi nomine intentionem intelligit S. Aug. l. de ser. D. Hæc semper nequam est, quoties aliud respicit, quàm Deum. Sicut servus nequam, qui siro domino detrectat obsequia, alteri impendit; multò magis, si hosti. At tu hoc facis, quoties respicis vanitatem, & magis tua commoda, quàm Dei gloriam. Expende ergò necessitatem & utilitatem puræ intentionis. Fac ut hic oculus sit simplex, & purè in Deum propter Deum tendat.

F E R I A VI.

Non serviendum duobus dominis.

1. **N**emo potest duobus dominis servire, Matth. 6. Dum diversa aut contraria

imperant. Duos habes dominos, unum legitima, alterum arrogata potestate; deum, & sensum deo rebellantem. Infelix homo, qui hunc non dominum, sed tyrannum patris, te quovis momento prementem! Elige nunc, cui servias. Quid frustra tentas utriq; quod *nemo potest* dic ergo deo: *Servus tuus sum ego.*

2. *Vnum odio habebis, & alterum diliges.*
 Ibid. Causa, cur non possis his duobus servire, est, quod contraria imperent: unusea, quæ amas, alter ea, quæ odisti. Quis possit contraria jubentibus eodem tempore parere? Quid jubet deus? sensum opprimere, cupiditates frangere, &c. Quid sensus? sibi indulgere, frui creaturis, &c. Non potes ergo servire utrique. Ergo legitimum adora, te ei devove: & *subter te sit appetitus tuus, & tu dominaberis illius.* Gen. 4.

3. *Vnum sustinebit, & alterum contemnet.*
 Ibid. Altera causa est ex parte tua; quia non potes simul idem velle & nolle; deberes, si utrique servires, deberes nolle servire tuis cupiditatibus, quia unus sic jubet; deberes velle eisdem servire, quia alter imperat. Alterum ergo renuntiandum est: Elige, quem vis? Ipsa nomina dominorum sufficiunt, ut determines.

Ponenda temporalium sollicitudo, regnum Dei quaerendum.

1. **I**dem dico vobis, ne solliciti sitis anima vestra, quid manducetis, neque corpori vestro quid induamini. Matth. 6. Nimirum circa corpus & ejus necessaria sollicitudinem prohibet: quia non minus inutilis est, quam si quis vellet *adjicere ad staturam suam cubitum unum*. Quia cura hæc nimia derogat curæ animæ, quæ potior esse debet. *Nonne anima plus est quam esca?* Quid ergo sollicitus es tantoperè de loco, de functione, de tuis commoditatibus. Quo plus angeris circa ista, minus animæ provides. Et quam parvam habes animæ. Expende quanto plurius sit anima.

2. *Scit enim Pater vester, quia his omnibus indigetis* Ibid. Docet horum curam Deo remittendam, qui pascit aves, qui vestit lilia. Ille enim scit, non scientia speculativa, sed scientia paternæ providentiæ. Tua sollicitudo hîc, aut ibi sanius vivendi, hoc, aut illud munus ob sanitatem non suscipiendi est argumentum diffidentia. *Nonne hæc omnes gentes inquirunt, quæ fidem non habent.* Conjice te ergo in providentiæ divini numerum, quoniam ipsi cura est de te. 1. Pet. 5.

3. *Quarite ergo primum regnum Dei, & justitiam ejus.* Ibid. Regnum Dei est gloria ejus & beatitudo nostra Justitiæ verò nomine intelliguntur media à nobis ponenda. Huc ergo prima vertenda cura; aliàs curam hujus postponis alteri curæ. Sed si postponis, certò non acquires. Non potest enim Deo placere, si minoris æstimes quæ ipse mandat pluris æstimanda. Unde fit, ut gratias subtrahat. Deinde tu ipse in id magis laboras, quod pluris æstimas. Si ergo sit alterius rei, quàm regni cœlorum potior æstimatio in eam convertes laborem. At nonne stultum est Dei gloriæ, & cœlo aliud præponere. Sit ergo prima tua cura, quam Jesus mandat. In finem, ad quem creatus es, respice, in media indefessè incumbe.

DOMIN. XII. POST PENTEC.

Vitandum judicium temerarium.

P. *Nolite judicare, ut non judicemini*
 Matt. 7. Deus non creavit te judicem alterius, sed socium. *Pater omne judicium dedit filio*, qui judicat, ejus jurisdictionem sibi arrogat. Justitia postulat, ut, qui nō probatur malus, præsumatur bonus esse. Caritas exigit, ut, quidquid potes, in meliorem partem interpreteris. Vide quantum peccatur

Y

tur